

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

VI. Cur Deus, qui nihil ignorat, Confessionem nostram requirat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Caput II. De Definitione

Esa. 43.

tam est necessaria, vt DEVS non aliter nos iustificet, quam confessos. DEVS est, qui gratis quidem iustificat: Ego (inquit apud Esaiam) sum, ego sum ipse, qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum non recordabor. Sed quia talis est misericordia Domini, qua nolit nos abuti Deus, vt, scilicet, hanc cōsecuti, remissiores fiamus: Idcirco quærit & à nobis quiddam, non vt pretium iustificationis, sed vt adminiculū, quod tamen ipse quoq; nobis per consensum cooperantibus, largitur; nimirum fidelem mentis Confessionem. Siquidem apud eundem Prophetam sequitur: Reduc me in memoriam, & iudicemur simul; narra si quid habes, vel (vt Septuaginta transtulerunt) dic tu iniquitates tuas, vt iustificeris.

Ibidem.

Psal. 50.

Huius Cōfessionis fiducia fidelis ille Rex David reposcit, vt DEVS eum ab iniquitate sua lauet: Secundum (inquit) multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatē meā. Vnde verò tantum beneficium præsumat, statim subiecit: Quoniam, inquit, iniquitatem meam ego cognosco.

Quæstio VI. Cur DEVS, qui nihil ignorat, Confessionem nostram requirit?

Respōsio. R Equirit DEVS hanc Confessionem peccatorum nostrorum, non quòd ignoret ea, quamuis non confessa; Cùm faciebas ea, præstò erat; cùm admitteres, nouerat; sed quòd

quodd aliter homo sentire non possit, quid per misericordiam DEVS concesserit: Qui enim memor est cumuli peccatorum suorum, erit & memor magnitudinis misericordiae DEI; Qui verò morborum suorum, veluti loethargo occupatus, obliuiscitur, quo tandem pacto misericordiae medicinam fideliter requireret, aut accipiet? Quamobrem in Prouerbiis legimus: Iustus prior accusator est sui. Et iterum: Qui abscondit scelera sua, non dirigetur; qui autem confessus fuerit, & reliquerit ea, misericordiam consequetur. Nō demoreris (inquit Iesus Sirach) in errore impiorum; ante mortem confitere; à mortuo, quasi nihil, perit Confessio. Confiteberis viuens, viuens & sanus confiteberis, & gloriaberis in miserationibus illius.

Nunquid veteres Doctores hanc interiorem Confessionem peccatorū, quae soli DEO fit, etiam exegerunt à pœnitentibus?

SANCTIS ac piis viris hæc interior ad Deum Confessio ad eam curam erat, vt etiam ea quae iam credebant remissa, in memoriam reducerent, hoc scientes, quod etsi culpam de præsentibus non haberent; recordationes tamen præteritorū peccatorū, & luctum animabus suis plurimū prodesse, vel ob id, quod animæ

Cur Deus, qui nihil ignorat Confessionē nostrā requirat.

Prou. 18.

Prou. 28.

Eccle. 4.

Quaestio VII.

Respōsio.